

Thật chậm (thảm thiết)

ai xác của ai, xác của người cha già tóc trắng suốt đời ôm cay đắng. Lặng lẽ
ai xác của ai, xác của đàn con còn thơ ngây ôi tuổi xanh đã mất. Vừa chớm

bên ruộng đất gầy, chờ mãi tin đứa con mình bao năm mòn mỏi, giờ đây
vui đã u buồn, vừa lớn lên đã tui hờn cô đơn lạc lối, giờ đây

xin người hãy cố nhắm mắt. Xác ai xác của ai, xác của
không còn khóc nữa khóc nữa. Cúi xin cúi lạy người cố sao

người vợ hiền mới cưới chưa tròn vui đã khóc. Vực mắt sâu đã dong đây, màu trắng
còn mé mắt sắc máu, xin ngừng tay chém giết. Người đón đau đã nhiều rồi, người chết

tang kín vai gầy, cơn mê đã tắt, giờ đây xin góp mặt cùng rong
oan cũng nhiều rồi, quê hương tàn nát, Việt nam ơi ước mơ ngày yên

(thành khẩn)

rêu. Quỳ xuống đây một phút cho vui bớt đớn đau. Quỳ xuống đây một
vui. Rồi ước mơ sẽ có cho vui hết đớn đau. Rồi ước mơ sẽ